

родъ иска, и до край ще ищѣ свое *самостоятелно народно управление*.

Това желание е дълбоко укоренено въ сърдцето на сѣкий българинъ, което се изяви още миналата година чрѣзъ своя *Мемоаръ* на Ваше Величество, и ако да не става сега сичкий народъ съ оръжие въ ржка, да го заяви и да иска удовлетворението му, причината е, че българский народъ е увѣренъ до толкова въ законостъта за исканието на *самостоятелността си*, щото се лъже още, че Ви сами въ своята политическа мъдростъ ще го рѣшите, и ще му дадете удовлетворение.

Па ако и този пжтъ Ваше Величество необърнете—което е намъ твърдѣ непонятно по кои причини — Вашето високо внимание, тогава очаянието е вече прѣдъ вратата на сѣкиго българина, и не ще забави много врѣме, сичкия народъ ще бжде принуденъ да залови оръжието, и да послѣдва нашия примѣръ, и тогава възможно е, да не бжде вече кжсно за сичко, щото днесъ този чисто българский въпросъ, да не вземе съвсѣмъ друго направление, подобно на Кандиотский въпросъ. Защото отъ една страна очаянието на българский народъ, а отъ друга, странната политика не ще пропусне, да повлече едно разорително слѣдствие за Империята.

Ето Царю честитий, ний струваме днесъ съ това наше припомнювание послѣдната си свѣщенна длъжностъ, която ни налага една народна лоялностъ и благоразумностъ. За това Ваше Величество, промислете колко жално ще бжде, да способствувате *Сами* за таквъзъ положение на работитѣ, въ което освѣнъ разрушение и гибель, друго не сж предвижда. И това е толкосъ повече жалостно, когато държите въ ржката си възможността за достиганието на съвсѣмъ други свѣстни резултати. Когато въ ржката Ви е да направите българский народъ най-яка опора на прѣстола.

И наистина, ако удовлетворите праведното искание на българский народъ, да свържете този народъ съ нравственната свързка, ще поставите прѣстола на неразрушимо основание. И тѣй бждете увѣрени, Ваше Величество, че тогава съ по-голѣма увѣреностъ и безопасностъ, Вашия прѣстолъ може да се облѣгне на кривацитѣ и брад-